1. Слушай, Израиль: ты теперь идешь за Иордан, чтобы пойти овладеть народами, которые больше и сильнее тебя, городами большими, с укреплениями до небес,
УПО: Слухай, Ізраїлю: ти сьогодні переходиш Йордан, щоб увійти й заволодіти народами, більшими й міцнішими від тебе, містами великими й укріпленими аж до неба,
KJV: Hear, O Israel: Thou art to pass over Jordan this day, to go in to possess nations greater and mightier than thyself, cities great and fenced up to heaven,

2. народом многочисленным и великорослым, сынами Енаковыми, о которых ты знаешь и слышал: `кто устоит против сынов Енаковых?`
УПО: народом великим та високим, велетнями, яких ти знаєш, і про яких ти чув: Хто стане перед велетнями?
KJV: A people great and tall, the children of the Anakims, whom thou knowest, and of whom thou hast heard say, Who can stand before the children of Anak!

3. Знай же ныне, что Господь, Бог твой, идет пред тобою, [как] огнь поядающий; Он будет истреблять их и низлагать их пред тобою, и ты изгонишь их, и погубишь их скоро, как говорил тебе Господь.
УПО: І познаєш сьогодні, що Господь, Бог твій, Він Той, що переходить перед тобою, як огонь поїдаючий, Він вигубить їх і Він понижуватиме їх перед тобою. І ти виженеш їх і вигубиш їх незабаром, як Господь говорив був тобі.
KJV: Understand therefore this day, that the LORD thy God is he which goeth over before thee; as a consuming fire he shall destroy them, and he shall bring them down before thy face: so shalt thou drive them out, and destroy them quickly, as the LORD hath said unto thee.

4. Когда будет изгонять их Господь, Бог твой, от лица твоего, не говори в сердце твоем, что за праведность мою привел меня Господь овладеть сею землею, и что за нечестие народов сих Господь изгоняет их от лица твоего;
УПО: Не скажи в серці своїм, коли Господь, Бог твій, буде їх виганяти з-перед тебе, говорячи: Через праведність мою ввів мене Господь посісти цей Край, і через неправедність цих людей Господь виганяє їх з-перед мене.
KJV: Speak not thou in thine heart, after that the LORD thy God hath cast them out from before thee, saying, For my righteousness the LORD hath brought me in to possess this land: but for the wickedness of these nations the LORD doth drive them out from before thee.

5. не за праведность твою и не за правоту сердца твоего идешь ты наследовать землю их, но за нечестие народов сих Господь, Бог твой, изгоняет их от лица твоего, и дабы

исполнить слово, которым клялся Господь отцам твоим Аврааму, Исааку и Иакову;
УПО: Не через праведність твою, і не через простоту твого серця ти входиш володіти їхнім Краєм, але, через неправедність цих людей Господь, Бог твій, виганяє їх з-перед тебе, і щоб виконати те слово, що присягнув був Господь батькам твоїм, Авраамові, Ісакові та Якову.
KJV: Not for thy righteousness, or for the uprightness of thine heart, dost thou go to possess their land: but for the wickedness of these nations the LORD thy God doth drive them out from before thee, and that he may perform the word which the LORD sware unto thy fathers, Abraham, Isaac, and Jacob.

6. посему знай, что не за праведность твою Господь, Бог твой, дает тебе овладеть сею доброю землею, ибо ты народ жестоковыйный.
УПО: І пізнаєш, що не через праведність твою Господь, Бог твій, дає тобі посісти цей хороший Край, бо ти народ твердошиїй.
KJV: Understand therefore, that the LORD thy God giveth thee not this good land to possess it for thy righteousness; for thou art a stiffnecked people.

7. Помни, не забудь, сколько ты раздражал Господа, Бога твоего, в пустыне: с самого того дня, как вышел ты из земли Египетской, и до самого прихода вашего на место сие вы противились Господу.
УПО: Пам'ятай, не забудь, що ти гнівив Господа, Бога свого, у пустині від дня, коли вийшов ти з єгипетського краю аж до приходу вашого до цього місця, неслухняні були ви проти Господа.
KJV: Remember, and forget not, how thou provokedst the LORD thy God to wrath in the wilderness: from the day that thou didst depart out of the land of Egypt, until ye came unto this place, ye have been rebellious against the LORD.

8. И при Хориве вы раздражали Господа, и прогневался на вас Господь, так что [хотел] истребить вас,
УПО: І на Хориві розгнівили були ви Господа, і Господь був розгнівався на вас, щоб вигубити вас.
KJV: Also in Horeb ye provoked the LORD to wrath, so that the LORD was angry with you to have destroyed you.

9. когда я взошел на гору, чтобы принять скрижали каменные, скрижали завета, который поставил Господь с вами, и пробыл на горе сорок дней и сорок ночей, хлеба не ел и воды не пил,
УПО: Коли я сходив на гору взяти кам'яні таблиці заповіту, що Господь склав був із вами,

то сидів я на горі сорок день і сорок ночей, хліба не їв, і води не пив.
KJV: When I was gone up into the mount to receive the tables of stone, even the tables of the covenant which the LORD made with you, then I abode in the mount forty days and forty nights, I neither did eat bread nor drink water:

10. и дал мне Господь две скрижали каменные, написанные перстом Божиим, а на них все слова, которые изрек вам Господь на горе из среды огня в день собрания.
УПО: І Господь дав мені обидві кам'яні таблиці, писані Божим перстом, а на них усі ті слова, що Господь говорив був із вами на горі з середини огню в дні зборів.
KJV: And the LORD delivered unto me two tables of stone written with the finger of God; and on them was written according to all the words, which the LORD spake with you in the mount out of the midst of the fire in the day of the assembly.

11. По окончании же сорока дней и сорока ночей дал мне Господь две скрижали каменные, скрижали завета,
УПО: І сталося, на кінці сорока день і сорока ночей дав мені Господь дві кам'яні таблиці, таблиці заповіту.
KJV: And it came to pass at the end of forty days and forty nights, that the LORD gave me the two tables of stone, even the tables of the covenant.

12. и сказал мне Господь: встань, пойди скорее отсюда, ибо развратился народ твой, который ты вывел из Египта; скоро уклонились они от пути, который Я заповедал им; они сделали себе литый истукан.
УПО: І сказав мені Господь: Устань, швидко зійди звідси, бо зіпсувся народ твій, що ти вивів з Єгипту. Вони скоро збочили з дороги, яку Я наказав їм, зробили собі литого боввана.
KJV: And the LORD said unto me, Arise, get thee down quickly from hence; for thy people which thou hast brought forth out of Egypt have corrupted themselves; they are quickly turned aside out of the way which I commanded them; they have made them a molten image.

13. И сказал мне Господь: вижу Я народ сей, вот он народ жестоковыйный;
УПО: І сказав Господь до мене, говорячи: Бачив Я той народ, і ось він народ твердошиїй.
KJV: Furthermore the LORD spake unto me, saying, I have seen this people, and, behold, it is a stiffnecked people:

14. не удерживай Меня, и Я истреблю их, и изглажу имя их из поднебесной, а от тебя

произведу народ, [который будет] сильнее и многочисленнее их.
УПО: Позостав Мене, і Я вигублю їх, і зітру їхнє ймення з-під неба, тебе зроблю народом міцнішим та численнішим від нього.
KJV: Let me alone, that I may destroy them, and blot out their name from under heaven: and I will make of thee a nation mightier and greater than they.

15. Я обратился и пошел с горы, гора же горела огнем; две скрижали завета [были] в обеих руках моих;
УПО: І я обернувся, і зійшов із гори, а гора палає в огні, і обидві таблиці заповіту в обох руках моїх.
KJV: So I turned and came down from the mount, and the mount burned with fire: and the two tables of the covenant were in my two hands.

16. и видел я, что вы согрешили против Господа, Бога вашего, сделали себе литого тельца, скоро уклонились от пути, которого [держаться] заповедал вам Господь;
УПО: І побачив я, а ось ви згрішили проти Господа, Бога вашого, зробили собі теля, литого боввана, зійшли скоро з дороги, яку Господь наказав був вам!
KJV: And I looked, and, behold, ye had sinned against the LORD your God, and had made you a molten calf: ye had turned aside quickly out of the way which the LORD had commanded you.

17. и взял я обе скрижали, и бросил их из обеих рук своих, и разбил их пред глазами вашими.
УПО: І схопив я за обидві таблиці, та й кинув їх з обох своїх рук, і розторощив їх на ваших очах!...
KJV: And I took the two tables, and cast them out of my two hands, and brake them before your eyes.

18. И повергшись пред Господом, молился я, как прежде, сорок дней и сорок ночей, хлеба не ел и воды не пил, за все грехи ваши, которыми вы согрешили, сделав зло в очах Господа и раздражив Его;
УПО: І впав я перед Господнім лицем, як перше, сорок день і сорок ночей хліба не їв і води не пив, за ввесь ваш гріх, що згрішили ви, як чинили зло в очах Господа, щоб Його розгнівити,
KJV: And I fell down before the LORD, as at the first, forty days and forty nights: I did neither eat bread, nor drink water, because of all your sins which ye sinned, in doing wickedly in the sight of the LORD, to provoke him to anger.

19. ибо я страшился гнева и ярости, которыми Господь прогневался на вас [и хотел] погубить вас. И послушал меня Господь и на сей раз.
УПО: бо боявся я гніву та люті, якими розгнівався був на вас Господь, щоб вигубити вас, та вислухав Господь мене й цього разу.
KJV: For I was afraid of the anger and hot displeasure, wherewith the LORD was wroth against you to destroy you. But the LORD hearkened unto me at that time also.

20. И на Аарона весьма прогневался Господь [и хотел] погубить его; но я молился и за Аарона в то время.
УПО: А на Аарона Господь дуже розгнівався був, щоб погубити його. І молився я того часу також за Аарона.
KJV: And the LORD was very angry with Aaron to have destroyed him: and I prayed for Aaron also the same time.

21. Грех же ваш, который вы сделали, --тельца я взял, сожег его в огне, разбил его и всего истер до того, что он стал мелок, как прах, и я бросил прах сей в поток, текущий с горы.
УПО: А гріх ваш, що вчинили ви, теля те я взяв та й спалив його в огні, і розторощив його, добре змолов, аж стало воно дрібним, немов порох. І кинув я порох його до потоку, що сходить з гори.
KJV: And I took your sin, the calf which ye had made, and burnt it with fire, and stamped it, and ground it very small, even until it was as small as dust: and I cast the dust thereof into the brook that descended out of the mount.

22. И в Тавере, в Массе и в Киброт-Гаттааве вы раздражили Господа.
УПО: І в Тав'ері, і в Массі, і в Ківрот-Гаттааві гнівили ви Господа.
KJV: And at Taberah, and at Massah, and at Kibrothhattaavah, ye provoked the LORD to wrath.

23. И когда посылал вас Господь из Кадес-Варни, говоря: пойдите, овладейте землею, которую Я даю вам, --то вы воспротивились повелению Господа Бога вашего, и не поверили Ему, и не послушали гласа Его.
УПО: А коли Господь посилав вас з Кадеш-Барнеа, говорячи: Увійдіть, та й посядьте той Край, що Я дав вам, то були ви неслухняні наказу Господа, Бога вашого, і не повірили Йому, і не послухалися Його голосу.
KJV: Likewise when the LORD sent you from Kadeshbarnea, saying, Go up and possess the land which I have given you; then ye rebelled against the commandment of the LORD your God, and ye believed him not, nor hearkened to his voice.

24. Вы были непокорны Господу с того самого дня, как я стал знать вас.
УПО: Неслухняні були ви Господеві від дня, як я вас пізнав.
KJV: Ye have been rebellious against the LORD from the day that I knew you.

25. И повергшись пред Господом, умолял я сорок дней и сорок ночей, в которые я молился, ибо Господь хотел погубить вас;
УПО: І впав я перед Господнім лицем на ті сорок день і сорок ночей, що я був упав, бо Господь сказав, що вигубить вас.
KJV: Thus I fell down before the LORD forty days and forty nights, as I fell down at the first; because the LORD had said he would destroy you.

26. и молился я Господу и сказал: Владыка Господи, не погубляй народа Твоего и удела Твоего, который Ты избавил величием [крепости] Твоей, который вывел Ты из Египта рукою сильною.
УПО: І молився я до Господа й говорив: Владико Господи, не губи народу Свого та насліддя Свого, що Ти викупив Своєю величністю, що Ти вивів його з Єгипту сильною рукою!
KJV: I prayed therefore unto the LORD, and said, O Lord GOD, destroy not thy people and thine inheritance, which thou hast redeemed through thy greatness, which thou hast brought forth out of Egypt with a mighty hand.

27. вспомни рабов Твоих, Авраама, Исаака и Иакова; не смотри на ожесточение народа сего и на нечестие его и на грехи его,
УПО: Згадай Своїх рабів Авраама, Ісака та Якова, не вважай на запеклість цього народу й на несправедливість та гріх його,
KJV: Remember thy servants, Abraham, Isaac, and Jacob; look not unto the stubbornness of this people, nor to their wickedness, nor to their sin:

28. дабы [живущие] в той земле, откуда Ты вывел нас, не сказали: `Господь не мог ввести их в землю, которую обещал им, и, ненавидя их, вывел Он их, чтоб умертвить их в пустыне`.
УПО: щоб не сказав той край, звідки вивів ти нас: Не міг Господь увести їх до того Краю, що Ти говорив їм, та з Своєї ненависти до них Ти вивів їх, щоб побити їх у пустині.
KJV: Lest the land whence thou broughtest us out say, Because the LORD was not able to bring them into the land which he promised them, and because he hated them, he hath brought them out to slay them in the wilderness.

29. А они Твой народ и Твой удел, который Ты вывел [из земли Египетской] силою Твоею великою и мышцею Твоею высокою.
УПО: А вони народ Твій та насліддя Твоє, що Ти вивів Своєю великою силою та Своїм витягненим раменом.
KJV: Yet they are thy people and thine inheritance, which thou broughtest out by thy mighty power and by thy stretched out arm.